

Børne-, Ældre- og Boligministeriet
post@baebm.dk
eta@baebm.dk

BL – Danmarks Almene Boliger
Studiestræde 50
1554 København
Tlf: 3376 2000
www.bl.dk
bl@bl.dk

6. oktober 2026

Høringssvar – Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om social service (Økonomisk tilskud til husleje til de mest udsatte borgere)

BL – Danmarks Almene Boliger har den 8. september 2026 modtaget Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om social service (Økonomisk tilskud til husleje til de mest udsatte borgere).

BL er helt enig med ministeriet i, at der fortsat er behov for en håndsrækning til en gruppe af udsatte borgere, der risikerer at skulle gå fra bolig og hjem. BL er dog bekymret for den del af målgruppen, som er borgere, som ikke uden tilskuddet kan få råd til en bolig. Vives rapport "Mange borgere i hjemløshed har ikke råd til en bolig" fra 2025 viser, at 8 % af de hjemløse højst kan betale 2.500 kr. i husleje, mens yderligere 51 % højst kan betale mellem 2.500 kr. og 3.500 kr. Hvis hjemløsheden skal løses, er der behov for et tilskud.

Hvis tilskuddet herefter skal hjælpe borgere til at få en bolig, de ellers ikke har råd til, er det væsentligt, at tilskuddet følges af beskæftigelsesrettede initiativer i kommunen, så der er chance for, at borgerens betalingsevne forbedres, inden tilskuddet udløber. BL finder det uklart, hvor lang tid et tilskud kan løbe i den nye permanente ordning, og om tilskudsfordelingen kan revurderes, hvis borgeren opnår bedre betalingsevne i tilskudsperioden.

Overordnet foreslår BL, at der indføres en generel hjemmel for økonomisk tilskud til huslejen for kommunerne, og at praksis for tildeling beskrives nærmere. Dette vil sikre ensartet retsstilling for borgerne i hele landet.

Nedenfor uddybes dette forslag, og der beskrives en række udfordringer i den nuværende ordning, som bør give anledning til justeringer.

Behov for ensartet retsstilling for alle borgere – behov for en fast hjemmel

Generelt finder BL det ikke hensigtsmæssigt, at borgernes retsstilling og mulighed for at søge et tilskud afgøres af, hvor mange hjemløse deres hjemkommune rummer på et givet tidspunkt – opgjort hvert andet år. Det har stor betydning for alle udsatte borgere, at der er hjælp at få, når betalingsevnen efter forskellige ydelsesreformer er for lav til, at de kan få eller fastholde en bolig. BL ser det som en anerkendelse af, at øvrige hjemler med støttemuligheder ikke er tilstrækkelige, når nærværende ordning permanentgøres.

BL foreslår, at der som en del af ordningen etableres en generel hjemmel til kommunerne til at yde

tilskud til særligt udsatte, som kan supplere det statslige tilbud, hvor der er et lokalt behov. Det vil sikre, at der kan anvises en passende bolig, eller en passende bolig kan fastholdes. På den måde sikres borgerne samme retsstilling i alle kommuner, og kommunerne får – uanset deres størrelse – ensartede muligheder for at bekæmpe hjemløshed.

Oftest vil det være bedre for både borgeren og for kommunens økonomi, hvis en bolig kan anvises eller fastholdes, da ophold på fx herberg eller krisecenter er omkostningstunge. Social- og Boligstyrelsen har udarbejdet en [Pjece om Økonomisk potentiale ved Housing First-baseret støtte.pdf](#), som ser på de økonomiske fordele ved at yde evidensbaseret støtte til hjemløse.

Fast hjemmel – og prioritering af den statslige støtte, så der i højere grad også målrettes midler til mindre kommuner

Den nuværende fordeling af midlerne betyder, at der primært udbetales midler til større kommuner, fordi de typisk har flere hjemløse end mindre kommuner. Der tages ikke højde for, om hjemløse er overrepræsenterede i kommunen. Flere – typisk mindre – kommuner, der har over landsgennemsnit i hjemløse, har således ikke mulighed for at få del i puljen. Deres behov for at afhjælpe og forebygge hjemløshed kan være lige så stort som de større kommuners.

Hvis der – som foreslået ovenfor – etableres en fast hjemmel til, at kommunerne kan støtte borgere i hjemløshed eller i risiko for hjemløshed, kunne staten via sin pulje vælge at yde støtte til de kommuner, hvor hjemløsheden er størst. I den forbindelse kunne det være relevant at lade alle interesserede kommuner søge puljen og træffe afgørelse om fordelingen både ud fra antallet af hjemløse og andelen af hjemløse i kommunen. Man kunne også inddrage mulighederne for at løse hjemløsheden via en anvisnings- og udlejningsaftale i kommunerne. Samtidig vil det betyde, at ansøgning til puljen kunne være åben for alle kommuner, der havde ønsket om at gøre en indsats. Tildelingen kunne så ske ud fra en vurdering af den enkeltes kommunes antal og andel hjemløse.

Uens praksis for og hastighed i tildeling af tilskuddet til kommunerne

BL har taget kontakt til en række kommuner og har læst politiske vedtagelser fra lokale byråd om ordningen. Vi har erfaret, at praksis for, hvem der kan få tilskud, er meget forskellig fra kommune til kommune. Det samme gælder, hvor hurtigt kommunerne har omsat lovgivningen i bevilling af ydelser:

- Nogle kommuner har hurtigt været klar til at udbetale beløb umiddelbart i forlængelse af rammetildelingen. Her er rammebeløbet hurtigt disponeret over for resten af året, så nye borgere med behov for støtte ikke kan få støtten, når puljen er løbet tør. Andre kommuner har brugt tid på at fastlægge en afgrænset målgruppe, så der i højere grad er mulighed for at bevilge midler i hele 2026 til den afgrænsede målgruppe.
- Nogle kommuner har derfor disponeret over hele beløbet for resten af året allerede i 2. kvartal, mens andre kommuner kun lige var kommet i gang med bevillingen op til afrapporteringen pr. 30. juni 2026 til Social og Boligstyrelsen.
- BL antager, at tanken med tilskuddet var, at udsatte borgere kunne modtage en fast månedlig ydelse i hele 2026, men det lader til, at nogle kommuner har brugt ydelsen som et alternativ til en enkeltydelse til forebyggelse af udsættelser (aktivlovens § 81 a). I hvert fald har nogle kommuner udbetalt meget begrænsede beløb pr. borger.
- Flere kommuner har prioriteret at afværge udsættelser med ydelsen, formentlig fordi det har været relativt kortsigtet at anviser hjemløse med en ydelse, der i første omgang kun ville løbe året ud.

Det har i ordningen været helt overladt til kommunen at definere målgruppen, men det har fået den – måske utilsigtede – effekt, at det er vanskeligt for borgerne at orientere sig om muligheden og dermed

vanskeligt for borgeren selv tage initiativ til at få vurderet sin situation. Samtidig har borgernes retsstilling været forskellig fra kommune til kommune, dels fordi ikke alle kommuner har muligheden for at yde tilskud, og dels fordi kommunernes praksis ikke har været tilgængelig og endelig fordi kommunernes praksis har været meget forskellig.

BL foreslår, at kommunerne får pligt til at lægge information om praksis for tildeling af tilskud på deres hjemmeside, så borgerne kan blive oplyst om deres muligheder. Informationen skal både omhandle den samlede puljes størrelse og hvilken målgruppe, kommunen ønsker at søge. Hvis beløbet er brugt i starten af året, bør kommunen også informere om, at der ikke længere er midler at søge.

BL foreslår desuden, at der sker en nærmere afgrænsning af målgruppen i regelsættet (loven eller en kommende bekendtgørelse), så praksis for tildeling bliver mere ensartet og gennemsigtig for borgerne. Her vil det være hensigtsmæssigt, hvis vægten lægges på forebyggelse af hjemløshed, hvis der alene kan bevilges ydelser i en korterevarende periode. Der bør i hvert fald være fokus på forbedring af borgernes betalingsevne inden for en meget kort periode, hvis fastholdelse i en bolig skal være afhængig af tilskuddet. Ikke mindst fordi kommunen ikke kan være sikker på løbende at have adgang til at yde tilskuddet.

Det bør samtidig i bekendtgørelse eller vejledning gøres klart for kommunerne, at det er legitimt, at midler i puljen bliver opbrugt allerede i starten af året, så det understøttes, at puljen kommer i anvendelse, frem for at der formuleres lokale snævre målgrupper.

Varigheden af tilskuddet til borgeren

Hvis der ikke etableres en generel hjemmel for kommunerne til at yde støtte, antager BL, at de kommuner, som udvælges til at få del i puljen, også vil kunne disponere over rammen for to år ad gangen, fordi der kun laves hjemløsetællinger hvert andet år.

Det fremgår af bemærkningernes afsnit 2.3, at det er hensigten, at bemyndigelsen til ministeren om at fastsætte nærmere regler forventes udmøntet i bestemmelser, der svarer til den nuværende bekendtgørelse. I den forbindelse gør BL opmærksom på, at der p.t. ikke ses regler om, hvor længe tilskuddet kan løbe. Det bør afklares, om kommunerne fremover kunne yde tilskud til en enkelt borger i de to år, kommunen har del i puljen, dvs. til en ny hjemløsetælling offentliggøres. Hvis tilskud skal ydes for en kortere periode ad gangen, bør det afklares, enten i lovbestemmelserne eller i en kommende bekendtgørelse. Herudover bør det afklares, om et tilskud skal ophøre, hvis en borger opnår tilstrækkelig betalingsevne til ikke længere at være udsættelsestruet. Det bør også fremgå, hvis ønsket er, at beløbet som udgangspunkt skal udbetales pr. måned året ud og ikke som alternativ til en enkeltydelse.

Effekten af forstørrelsen af puljen

Hvis de borgere, som i 2026 har modtaget en månedlig ydelse, fortsat har behovet, så er det en nærliggende tanke, at de første 15 mio. kr. i mange kommuner allerede vil blive betragtet som disponeret til denne gruppe i 2027. Dog undtaget borgere i kommuner, der ikke længere efter 2026-tællingen, har mere end 40 hjemløse. 7 kommuner mister muligheden for at yde tilskud efter 2026 tællingen, mens 3 kommuner får muligheden.

I den forbindelse vil BL ikke undlade at fremhæve, at der i 2024 ifølge BL's beregninger blev udbetalt 267 mio. kr., i særlig støtte til husleje udgifter. Beløbet faldt i 2025 faldt til 116 mio. kr. fordi kontanthjælpsmodtagere fra 1. juli 2025 blev afskåret fra at modtage støtten. Særlig støtte til høje huslejeudgifter er nu helt afskaffet pr. 1. juli 2026.

Kommuner og stat har sammen finansieret den særlige støtte. 30 mio. kr. i huslejetilskud fra staten til

særligt udvalgte kommuner er en meget lille erstatning i forhold til den store betydning, afskaffelsen af særlig støtte har haft, både i forhold til at anvise udsatte borgere en bolig og i forhold til at udsatte grupper kan fastholde boligen, når de rammes af afskaffelsen af særlig støtte. Hvis kommunerne får mulighed for selv at beslutte at støtte udsatte borgere, vil støtten kunne målrettes præcist i forhold til både de lokale målgrupper og det lokale boligmarked og vil formentlig kunne betyde større udslusning af borgere fra herberger og andre typer botilbud.

Ubrugte midler

BL antager, at en bekendtgørelse fortsat vil sikre, at der løbende aflægges regnskaber fra kommunerne, og at der i den forbindelse tages stilling til, hvad der skal ske med evt. overskydende beløb, som ikke benyttes. BL er i den forbindelse bekendt med at flere kommuner ikke har bevilget ydelser fra den nuværende pulje, mens andre alene har bevilget mindre beløb i 1. halvår 2026. Det bør sikres at midlerne faktisk benyttes til de borgere, der har et behov.

I den forbindelse bør det løbende indberettes, hvor stor en del af midlerne, der er bevilget, men endnu ikke udbetalt til borgere. BL mener, at der bør laves en løbende status, fx hvert halve år, og at ordningen evalueres efter fx 1 år, så det sikres, at midlerne kommer ud til de målgrupper, de er tiltænkt. Såfremt der indføres en generel hjemmel til kommunal støtte, bør denne også evalueres.

Med venlig hilsen

Bent Madsen
Adm. direktør